

SÚGÓLYUK

Somló Gábor: „Elbújok a szerep mögé”

A Kisszínházban játszott legújabb darab egyik főszerepét, a cselekményt háttérből irányító titkárt Somló Gábor játssza, aki bár számos darabban fellép, a néző mégis nehezen tudja azonosítani. A beszélgetésből az is kiderül, hogy ennek mi az oka.

— **A Bolondok tánca előadásai milyen házak előtt zajlanak?**

— Tegnap telt házunk volt, de sajnós volt egyszer-kétszer háromnegyed ház is. Úgy érzem, a két megjelent kritika félrevezette a nézőket. Vagy nem értették, vagy nem akarták érteni a kritikusok az előadást. Pedig nagyon sok munka van a darabban. S végre volt egy olyan darab a Kisszínházban, amelynek átütő sikere volt a bemutatón, s a nézők felállva tapsoltak. Ezt a művet csak most lehetett eljátszani, korábban nem engedték volna. Nagy élvezet előadni, s a két főszerep nagyszerűen van megírva. A kormányzóé az egyik, akit Király Levente alakít, s a titkáré a másik, aki én vagyok. Ez a két szerep elindul és befejeződik.

— **S milyen ember a te titkárod?**

— A véleményem lesújtó róla, de éppen ezért jó feladat, mert én nem vagyok ilyen. Egy színésznek az a jó, ha olyat játszik, amely nem azonos a személyiségével, mert az a művészi munka. Ha egy ilyen „személtládát” játszik az ember, akkor nincs honnan építkezni.

— **Volt már hasonló szereped?**

— A Hőbörgő János Mátyás Károlyban a gyepmester volt hasonlóan gerinces állatka. Más kérdés, hogy ezeknek a

negatív figuráknak nagyobb sikerük van. Bár a kritikák meg sem említették a szerepemet, pedig ilyen aljasság, amit a titkár véghezvisz, kevés létezik. Holott erről szól az életünk, tele vagyunk ilyen figurákkal, akik helyzetben vannak, aztán átveszik a hatalmat. S ez nagyon jól ki van dolgozva.

— **Milyen volt a rendezés?**

— Bodolay nagy szeretettel jött rendezni, kitalált dolgokat, s nem biztos, hogy csak maga a darab ilyen remekül megállt volna, ha nincs megtűzdelve érdekes részekkel. Személy szerint én is nagyon jól kijöttem a rendezővel, nem is hittem volna, hogy ennyire egy hullámhosszra tudunk kerülni. Nagyon örültem a szerepnek, s megfogadtam Bodolay tanácsait. Szeretek bebújni a szerepbe, s minden darabban más lenni, másképp mozogni, nehogy felismerjenek.

— **Egyébként is kijössz a rendezőiddel?**

— Lekopogom: igen. Készíték magamnak statisztikát: 82. szerepem volt a titkár, 33 rendezővel dolgoztam, s a 64. bemutatón léptem fel. A rendezők közül eggyel sem volt igazi problémám. Pedig dolgoztam Kapás Dezsővel, Sík Ferencsel, Sándor Jánossal, Kazán Istvánnal, Bor Józseffel, Balikó Tamással, Bozóki Istvánnal. Ismétlem: nekem az a célom, hogy minden szerepben próbáljak más lenni, mert számomra ez a színészet. Ezt láttam, ezt is akarom csinálni. A modorosság megöli a művészetet. S hozzá kell tenni (az volt az igazi elismerés, mikor kollégáktól hallottam, hogy tőlem nem ezt várták), hogy ezt az alapelvet színész édesapámtól tanultam, aki számomra igazi, a főiskolát pótló képzést adott.

— **Mi a következő szereped?**

— A Légy jó mindhalálig-ban Báthory tanár urat játszom, ismét egy negatív figura. Itt nem nagyon tudok más lenni, mert van egy zárt jelenetünk, elénekelek egy számot és durvának kell lenni Misivel. Azért megpróbálok valamit kitalálni, nem fogják azt mondani a nézők, hogy az az ember volt a titkár.